

der i modsætning til stk. 1-3 også anvendelse på mellemprioriteten. Om de nye præklusjonsregler i dødsboskifteloven henvises til de almindelige bemærkninger i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og konkursloven (Ændringer som følge af dødsboskifteloven og dødsboskatteloven m.v.).

Efter bestemmelsen finder reglerne i dødsboskifteloven om udstedelse af proklama i dødsboer ikke anvendelse over for skattekrav, medmindre kravet er opgjort på tidspunktet for proklamaets udstedelse. Dette gælder, uanset om skattekravet vedrører indkomstår forud for dødsåret, mellemprioriteten, eller der er tale om tillægsskattekrav. Skattekrav, der er under påklage, anses for opgjort forud for proklamaets udstedelse, uanset at opgørelsen ikke er endelig. Sådanne krav er således omfattet af et proklama.

Denne fravigelse fra proklamareglerne i dødsboskifteloven skyldes, at der ved udmåling af fristen for skattemyndighedernes anmeldelse af skattekrav i boet må tages hensyn til, dels at skattemyndighederne ikke sjældent endnu ikke har afsluttet ligningsarbejdet vedrørende tidligere indkomstår på dødstidspunktet, dels at der i forbindelse med skiftebehandlingen kan komme oplysninger frem om afdødes økonomiske forhold, der begrunder fremsættelse af skattekrav vedrørende tidligere indkomstår. Der må derfor gives skattemyndighederne tid til at få kendskab til – og efterprøve – afdødes økonomiske forhold i bl.a. dødsåret, før det kan afgøres, om der er et skattekrav, der skal anmeldes i boet. Under hensyn hertil er fristerne i øvrigt fastsat så korte, som det er anset forsvarligt.

Grundet den foreslåede korte frist for skattemyndighedernes anmeldelse af skattekrav forekommer det ubetænkeligt at foreslå, at uopgjorte skattekrav ikke skal omfattes af et proklama. Den her foreslåede anmeldelsesfrist repræsenterer en afvejning af hensynet til skattemyndighedernes kontrolarbejde over for hensynet til, at der forholdsvis hurtigt bør kunne skabes klarhed over de økonomiske forhold i boet.

Til kapitel 18

Kapitlet indeholder regler om hæftelse for dødsboskatten og skattekrav mod afdøde samt en henvisning til skattelovgivningens almindelige regler.

Til § 88

Bestemmelsen omfatter hæftelsesregler for dødsboskat, mellemprioritetskat, afdødes restskat samt efterbetalings- og tillægsskattekrav.

Efter *stk. 1* påhviler betalingen, når boet er undergivet skifte, boet. Det foreslås i forlængelse heraf, at dødsboskiftelovens § 27 skal finde tilsvarende anvendelse. Efter denne bestemmelse hæfter privatskiftende arvinger, der har delt boet imellem sig uden at sikre sig, at boets gældsposter er afviklet, som hovedregel personligt og solidarisk for gælden. Det foreslås, at der skal gælde en tilsvarende hæftelsesbestemmelse for uprækluderede skattekrav mod afdøde.

Stk. 2 omhandler uskiftet bo o.lign. Her påhviler betalingen af afdødes restskat samt eventuelle efterbetalings- og tillægsskattekrav den efterlevende ægtefælle. På grund af reglerne i kapitel 10 om beskatningen af den efterlevende ægtefælle kommer dødsboskat og mellemprioritetskat ikke på tale.

Hvis afdøde ud over fællesboet også efterlod sig et særbo, som er skiftet, hæfter særboet og den efterlevende ægtefælle solidarisk for afdødes restskat samt efterbetalings- og tillægsskattekrav, hvorimod det foreslås, at særboet alene hæfter for dødsboskatten eller for mellemprioritetskat, der vedrører særboet.

Stk. 3 omhandler fuldstændigt skifte af uskiftet bo i den efterlevende ægtefælles levende live. Betalingen af boskatten påhviler her både den efterlevende ægtefælle og boet, ved privat skifte dog suppleret af bestemmelsen i dødsboskiftelovens § 27. Krav efter §§ 86-87 kommer yderst sjældent på tale, eftersom den efterlevende ægtefælle er i live, og skiftet ikke starter en ny frist for anmeldelse af krav mod afdøde, efter at den almindelige frist herfor efter § 87, *stk. 2*, er udløbet. Skattekrav mod den efterlevende ægtefælle selv omfattes af de almindelige regler i bl.a. kildeskatteloven.

Stk. 4 udgør en modifikation til *stk. 1*, hvorefter boet og ved privat skifte eventuelt arvingerne hæfter for efterbetalingskrav omfattet af § 87. Det drejer sig om efterbetalingskrav, der skyldes genbeskatning af afdødes forskudsafskrivninger, indskud på etableringskonto og investeringsfondshenlæggelser. Disse kan i et vist omfang overtages af en efterlevende ægtefælle, arvinger og legatarer i forbindelse med boets udlodning. Sker dette, og opfylder udlodningsmodtageren ikke siden kravene til udnyttelse af det overtagne (bortset fra indskud på etableringskonto foretaget efter den 15. februar 1987), skal efterbeskatningen foregå ved genoptagelse af afdødes skatteansættelse for de indkomstår, hvori dispositionen er foretaget.

Det foreslås, at efterbetalingskravet i disse tilfælde ikke påhviler det afsluttede bo eller dets øvrige arvinger, men derimod alene den pågældende udlodningsmodtager.